

Efter 49 år på dörrfabriken gjorde Arne Wennerqvist sin sista arbetsdag på torsdagen. I samband med det avtackades han och fick blommor av de fackliga representanterna Gunnar Anderson och Yvonne Bladh.

Efter 49 år går Arne i pension: 28/4/1989

— Det känns vemodigt

BOXHOLM

— Det är klart att man kommer att sakna de här drumlarna, sade Arne Wennerqvist.

Efter 49 år på dörrfabriken gjorde han på torsdagen sin sista arbetsdag innan pensioneringen. I samband med det uppvaktades han av såväl företaget som arbetskamraterna.

Som tack för långvarigt kamratskap bjöd Arne jobbarkompisarna på förmiddagskaffe och tårta i lunchrummet. I gengäld fick han blommor av fackklubbens ordförande Gunnar Andersson. Av huvudskyddsombudet Yvonne Bladh fick han en blomsterkrans och en kram.

— Visst känns det lite vemo-

digt. Jag får väl komma hit och hälsa på. Men det är klart att man kommer att sakna de här drumlarna, sa Arne, och syftade på arbetskamraterna som inte försummade det sista tillfället att retas med honom.

— Han kommer nog hit på måndag igen, skämtade någon.

Någon risk att Arne skall behöva ha allt för långtråkigt efter pensioneringen verkar det inte vara.

— Jag är friluftsmänniska och brukar hålla på med lätt jogging och tar promenader. Och så har jag ju sommarstugan, menade Arne.

Han började arbeta på dörrfabriken 1940 då han var 16 år. Sedan dess har det alltså gått 49 år. Hur kommer det sig då att man väljer att till-

bringa hela sitt yrkesverksamma liv på samma arbetsplats?

— Jag har trivts bra och arbetsuppgifterna har varit varierande. Dessutom har kamratskapet varit jättebra, sade Arne.

Även företaget passade på att uppvakta sin trotjänare. Före samlingen i lunchrummet bjöds han på frukost och fick blommor av arbetsgivaren. Ytterligare uppvaktning väntas senare i samband med att arbetskamraten Mauritz Andersson går i pension. Han är ett strå vassare än Arne och har jobbat på dörrfabriken i inte mindre än 50 år.

Mats Amnell

**Grafiska sällskapet
ställer ut
BOXHOLM**